

Clubblad van

PB-PP|B-10127
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE RASDUIF

Koninklijke Limburgse Sierduivenfokkersclub
gesticht in 1949

Vormduiven
Kroppers
Wratduiven
Kipduiven
Trommelduiven
Kleurduiven
Meeuwduiven
Structuurduiven
Hoogvliegers & Tuimelaars

UITGIFTEKANTOOR
3510 KERMT
P 508051

Verantwoordelijke uitgever:
PUNIE Ghislain
Pollenusstraat 5
3510 HASSELT - Kermt

K.M. DE RASDUIF

mei– juni 2019.

Algemene ledenvergadering.

Beste sportvrienden,

Mogen wij u vriendelijk uitnodigen op onze
ALGEMENE LEDEN VERGADERING.

Deze zal doorgaan in ons clublokaal “**De Kwint**” (gelijkvloer)
Zonhoven - Centrum

DONDERDAG 27 juni 2019 om 20.00uur

Dagorde: - voorzitter aan het woord;
- eventueel nieuws van de Limburgse duivencommissie;
- rondvraag;
- de t.t. data in de toekomst: de zelfde of een andere?
- voor de moedigen en de volhouders (dat zijn wij al-
len): erfelijkheid deel 2;
- om te bekomen nog een frisse pint achteraf en een na
babbel.

Uw aanwezigheid en dat van uw vriendfokker wordt ten
zeerste op prijs gesteld.

Laat je zien als lid.

Zorg dat je er bij hoort!

Woordje van de voorzitter

Beste clubber en sympathisant,

In dit tussenseizoen, -dat natuurlijk nog volledig in het teken van de kweek staat-, worden onze dieren tot heden nog opgezadeld met vele vochtige dagen en tot over enkele weken koude vernietigende nachten.

Voor de meesten onder ons is deze periode nochtans het summum voor beleving van onze sport, en ik hoop voor jullie allen alsnog op een mooie gezonde vlucht jongdieren, zodat de basis voor het nakend T.T. seizoen verzekerd is.

Her en der hoorde ik en kon eigenlijk ook zelf ervaren, dat dit fokseizoen,- ongeacht voorgaande meteo-logische factoren-, voor de meesten onder ons een succesrijk fokjaar blijkt te zijn. Persoonlijk blikte ik ook terug op een kwantitatieve kroost, zelfs bij de 'korten' doch wel kwalitatief een mindere. De eerste selecties zijn natuurlijk al gebeurd, soms al van in het nest.

Voor de overgeblevenen exemplaren duiken dan steeds weer die vragen op : "Gaan de beteren wel die goede kwaliteiten verorven hebben zoals we ze eerder in gedachten hadden ? En droegen de eventuele nieuw aangetrokken ouders van vorig seizoen, -meestal uit Angela's Land-, wel die genen waarnaar we op zoek waren ? Hoe evolueren de dieren ?

Van die zovele vragen dienen de resultaten afgewacht. Spannend ! Als deze selectie dan gebeurd is en de resultaten bekend, zijn we klaar en komen we weer na definitieve selectie een stuk langer toe met ons voeder, toch,

De langste dag komt angstvallig kortbij: 21 juni kondigt voor de meesten onder ons, -sinds mensheugenis in de liefhebberij eigenlijk de dag van het einde van de fok aan en het opruimen van de nest-schotels. Vanaf die dag trouwens worden de dagen met 2 minuten per dag ingekort naar december toe.

Het doet me dit jaar nog aan iets anders denken. Namelijk 75 jaar geleden arriveerden de geallieerden in Normandië op D-day (6 juni). Die dag werd toen als longest day uitgeroepen door onze bondgenoten en diende om onze losgeslagen oosterburen te temperen en terug huiswaarts te sturen, zodat ons aller vrijheid gevrijwaard werd! Dit terzijde.

Ik wens jullie verder allen wel nog een bijzonder fokeinde toe, zodat jullie vanaf de herfst kunnen uithalen met prachtexemplaren in binnen- en of buitenland.

Niet in het minst hoop ik jullie pupillen stevast te mogen ontmoeten ter gelegenheid van onze eigen T.T. (2-3 november.) Onze trouwe vrienden van 'sant Patricks' Modeneserclub zorgen weeral voor het internationaal tintje aan onze expo. Die mannen zijn steeds op post!! Onze geallieerden !

Ook het interclubkampioenschap met onze zuster verenigingen de Luxeduif, Prachtduif en Oosmalle blijft dit jaar voorlopig nog overeind, ongeacht dat wij als club ons voorbehoud hebben aangetekend naar de volgende jaargangen toe.

Vrienden, jullie voelen jullie me misschien op mijn sokken komen ? Iedere hulp en inbreng zal zeer welkom zijn. Jullie voelen en zien waarschijnlijk ook dat het telkenjare moeilijker wordt om een organisatie als een T.T. recht te houden, gezien 'verjonging' een term is die uit het duivenwoordenboek werd geschrappt ! Daarom rekenen we op jullie verbondenheid !

De enige reden dat jullie kan weerhouden zou kunnen zijn dat we weerom naar de stembus kunnen trekken. Hopelijk van niet en wordt er tegen dan een regering gevonden. Ook daar viert onweer !!

Vriendelijke groeten,

Yvan

TANGO VAN DE KORTE SNAVELTJES.

Beste vrienden, ik wil het in mijn bescheiden artikeltje nu eens niet hebben over een king of ronsenaar of kropper maar over de groep van duifjes dewelke in onze buurlanden, en zeker bij ons, nooit zo veel liefhebbers hebben aangetrokken. Waarom niet? Er zijn verschillende redenen voor aan te halen. Eerst en vooral is het een feit dat in België de dikke duiven het meest geliefd zijn. Die kun je immers nog in de keuken kwijt en daarenboven krijg je er nog enkele euro's voor als je ze kunt slijten aan een opkoper. Maar zo een klein ding, het mag dan nog zo elegant zijn, daar krijg je nergens iets voor. Voeg daarbij nog dat in sommige kringen deze en nog andere duifjes (vb. de brünners, kortsnavelige meeuwen...) beschouwd worden als "miserieduiven". En dan te bedenken dat de biefstuk die deze liefhebbers zo graag eten ook afkomstig is van het dikbilrund dat zonder keizersnede niet kan geboren worden. Een tweede reden zou kunnen zijn dat de fok enorm zwaar is. Je hebt een hok met goede langsnavelige voedsterduiven nodig. Maar niet iedere langsnavelige duif is een goede voedster. Vinkduiven of andere kleurduiven doen het niet. Als zo een kortsnaveltje uit het ei kruipt onder een kleurduif, verlaat deze onmiddellijk het nest. En voedsterduiven wil zeggen alles in het dubbel: voeder, hok medicijnen, verzorging... Verder hebben zij fijnkorrelig voeder nodig. De dikke erwten en bonen krijgen zij niet door de keel. En vermits het gaat om duifjes die sterk zijn ingeteeld hebben zij dan nog enkele dagen meer nodig vooraleer zij zelfstandig zijn.

De wieg van de kortsnaveltjes ligt meestal in Oost- Europa. De voormalige DDR, Oostenrijk, Hongarije... zijn decennia lang afgesloten geweest van het Westen. Goed duivenvoer was daar zeldzaam om nog niet te spreken van goede duivenmedicijnen. Zo kwam het dat de duifjes die van uit het Oosten naar het Westen kwamen aanvankelijk zeer zwak en vatbaar voor ziektes waren. De echte veredeling gebeurde vooral in West-Duitsland en Engeland.

Na de Hongaarse opstand in 1956 bijvoorbeeld zijn vele Hongaren kunnen vluchten naar het westen. Een daarvan was Lorenz Hulicza uit Frankfurt. Hij had het klaargespeeld om zijn Budapesters mee te brengen en ze te veredelen tot het huidige juweeltje van fokkerskunst en gratie. Bij zijn dood zijn zij in de handen geraakt van twee vooraanstaande fokkers: Waszinsky en Oldak. En verder zijn zij zo verspreid geraakt over de ganse wereld.

Op de grote tentoonstellingen in het buitenland zie je ze niet zo dikwijls. Eerder op de specialshows waar ze, vooral in Duitsland, nog in voldoende aantallen aanwezig zijn. Vooral op hun Städtetekampf kun je er telkens ettelijke honderden bewonderen. Ooit heb ik eens een Nederlandse liefhebber gevraagd achter de reden waarom hij korten fokte. "Nou zij hebben iets meer dan de gewone duiven maar het is verdomd moeilijk om er aan te geraken en prijzen mee winnen kan je hier in België ook niet". Mooi zou het zijn wanneer er bij ons, ondanks de zware foktechnische moeilijkheden, ook eens een dappere liefhebber het waagde om er aan te beginnen.

De Altstammer.

Als eerste kortsnavelig duifje wil ik even het licht laten schijnen over de Altstammer. Zoals de naam het zelf zegt: "vom alten Stamm". Dus een tuimelaar van zeer oude stam. Reeds gefokt in het Berlijner land in de achttiende eeuw. Toen reeds werd er geselecteerd op een korte brede (maulige) snavel en kogelrond kopje. Goede Altstammers zijn ook in Duitsland zeldzaam. Een van de beste stammen zit momenteel in Nederland bij Henk Verhoorck. Hij fokt klassedieren in rood, geel en zwart. Een kogelrond kopje waarvan het hoogste punt boven de ogen ligt. Belangrijk is dat de wangen goed gevuld zijn. Pausenbackig zegt men in Duitsland. Fijne ogenrand. Een korte hangsnavel die moet ingestoken zijn. D.w.z. de snavel mag er niet "aanhangen" zoals bij een gewone duif. Verder een compact lichaampje met brede vooruitgedragen borst. Een

stevige teruggebogen sidderhals dewelke naar het lichaam toe zich verbreedt. De benen zijn besokt en hij is al dan niet voorzien van een schelpkap. Aan kleurslagen geen gebrek: eenkleurig in geel, rood, zwart, dun en wit. Geband in verschillende kleurslagen. Geeksterd, getijgerd en witpenen. De geeksterden worden dikwijls gekweekt uit een wit exemplaar met een witpen.

Het spreekt vanzelf dat met een zeer korte hangsnavel het veel oplettendheid vereist van de fokker bij het uitkippen van de eieren. Eenmaal het ei is aangepikt mag het normaal geen probleem meer zijn. Maar soms is het nodig om juist onder de luchtbel van het ei (aan de stompe kant) een fijn deukje te geven met een schaarpunt. Zo kan het jong lucht krijgen en moet verder zijn plan trekken. De eerste zes dagen kunnen de ouders zelf voor hun jongen zorgen. Maar na zes dagen, wanneer er overgeschakeld wordt naar harde granen moeten de jongen verlegd worden onder de pleegouders. Eenmaal onder de pleegouders moet de liefhebber nog controle uitoefenen of het jong voldoende voedsel krijgt. Het spreekt vanzelf dat de selectie van goede pleegouders zeer belangrijk is. Hiermee valt of staat de fok.

Kortbekken keuren is ook een moeilijke taak. Hier komt veel "Fingerspitzengefühl" bij kijken. Het komt aan op details en is als het ware millimeterwerk. Hoofdzaak is hier de kop, ogen en type en voor de Altstammer nog de sidderhals. Als het kapje aanwezig is, is het goed. Of het ene rozetje wat minder uitgesproken is en of het kapje wat meer gesloten zou moeten zijn, speelt hier niet veel rol. Wel moeten de kleuren mooi intensief zijn, maar het is geen kleurduif. De tenen moeten besokt zijn: d.w.z. dat zij moeten bedekt zijn maar ook niet meer.

Jonge duivenziekten

Ik wil in de komende tijd in een paar artikelen aandacht besteden aan het fenomeen JDZ. Zeg jonge duiven en dan kun je tegenwoordig ook gelijk jonge duivenziekte zeggen in vele gevallen. Het is zo gewoon geworden dat duiven last lijken te krijgen van jonge duivenziekte, dat het begint op te vallen zodra een liefhebber zegt er nooit last van te hebben. Er wordt van uitgegaan dat bij deze aandoening meerdere factoren meespelen. Zo spelen meerdere virussen een rol, bacteriën, stress door voor de eerste keer samenvoegen in de mand (al dan niet bij besmette duiven), de gezondheid van het microbiom van de darm. Kortom, we kunnen niet uitsluitend één oorzaak aanwijzen. Interessant was een voordracht van dierenarts Rubbenstroth tijdens het veterinaire treffen tijdens de VBA in Dortmund, die samen met de Universiteit van Hannover wetenschappelijk onderzoek heeft verricht aangaande de rol die het Rota virus in deze spelen kan. Ze verdienen alle credits voor dit onderzoek. De informatie van dit onderzoek zal later zeker nog wetenschappelijk gepubliceerd worden. Maar het lijkt erop dat er aanwijzingen zijn betreffende een causaal verband tussen besmetting met het Rotavirus en het optreden van JDZ.

Besmettingen met dit virus lijken zich gedurende langere tijd op het hok en in duivenmanden te kunnen handhaven. Zaken waar rekening mee moet worden gehouden.

Het Rotavirus is al langer bekend bij duiven. Er werd weinig aandacht aan besteed. Inmiddels staat het in het centrum van de belangstelling sinds er in Australië een ernstige uitbraak was met massale sterfte. Retrospectief onderzoek wees op de aanwezigheid van milde stammen in oud materiaal. Sinds 2016 lijkt het erop dat het virus agressiever wordt en tot grotere problemen bij de jonge duiven leidt.

Wordt vervolgd.

M. Punie

Zelf zagen we in onze kliniek in het voorjaar van 2018 behoorlijke sterfte in onze regio, waarbij echter geen Rotavirus werd vastgesteld, maar wel vaker combinaties van het Herpesvirus met het Circovirus of het Adenovirus en het Circovirus. Ik denk dat we daarom voorlopig nog voorzichtig dienen te zijn met aanduiden van jonge duivenziekte als een gevolg van uitsluitend het Rotavirus. Ik onderschat het agressiever worden van het Rotavirus in de afgelopen jaren daarmee helemaal niet. Maar wel beschouwd is de jonge duivenziekte al vele jaren als zodanig herkenbaar, terwijl er voor 2016 eigenlijk alleen milde varianten van het Rotavirus aantoonbaar waren. Het is niet uit te sluiten dan in de periode vóór 2016 het Rotavirus al een deel van het probleem vormde van de JDZ, net zoals het Adenovirus, het Paramyxovirus, het Herpesvirus en het Circovirus. Daarnaast spelen bacteriën een rol als vererger van het probleem.

In de praktijk horen we steeds vaker dat de problematiek rond de JDZ geringer wordt op hokken waar de liefhebbers de duiven twee maal hebben laten vaccineren tegen Herpes en paramyxo of zelfs Herpes paramyxo en Adeno. Als de oorzaak van de JDZ uitsluitend gelegen is in een besmetting met het Rotavirus dan zouden deze hokken immers ook problemen moet hebben omdat het virus vaak genoeg gevonden wordt bij ogenschijnlijk gezonde duiven. Hoe dan ook het heeft er alle schijn van dat er verergerende factoren aanwezig moeten zijn om tot een uitbraak van de JDZ te komen. Wat absoluut niet meewerkt is als de gezondheid van het microbiom wordt veronachtzaamd. Onder het microbiom verstaan we het geheel van levende organismen (bacteriën, virussen, protozoën, gisten en darm, die daar een ecologisch evenwicht handhaven en min of meer vreedzaam samenleven.)

De nieuwste inzichten, ontstaan door onderzoek naar de gezondheid van het microbiom, wijzen onomstotelijk op het belang van een

gezond microbiom. Verstoring van het gezondheidsevenwicht in de darm leidt al snel tot ziekte van de gastheer. Het lichaam van de gastheer blijkt in hoge mate afhankelijk te zijn van de voedingsstoffen die het microbiom produceert. In de duivensport leeft nog steeds, het overal nu wel achterhaalde idee, dat antibiotica het panacee zijn voor alle kwalen.

Alles valt en staat bij goed onderzoek op de eerste plaats. Niet het preventief geven van een blinde kuur met antibiotica. Zelf geven we een product genaamd Sambucca-plus in afwachting van de resultaten van het laboratoriumonderzoek en behandelen we in eerste instantie slechts alleen de al ernstig aangetaste dieren met medicijnen. Om vochtverlies tegen te gaan in geval van ernstige diarree geven we er graag elektrolyten bij. Aan de hand van het laboratorium onderzoek en het antibiogram wordt een gerichte behandeling ingesteld. Gek genoeg zijn de klachten veelal al ver over in een aanzienlijk deel van de gevallen, nog voor de gerichte behandeling moet worden ingezet. Stilaan concluderen we dan ook dat het, zeker in geval van virale infecties

contraproductief is om antibiotica te geven, zeker als het lukt om met natuurlijke middelen hetzelfde te bereiken.

Er is slechts een gering aantal duivenmelkers die bereid is deze paradigmashift mee te maken. Maar degene die dit wel doen zijn dan ook in eens overtuigd dat de jarenlange, welhaast, indoctrinatie dat antibiotica absoluut moeten in deze gevallen, gewoon niet waar is.

Er is wat dit betreft nog een wereld te winnen.

Wat kunnen we samenvattend zeggen?

JDZ is een ziekte met vele oorzaken. Hoewel de symptomen in alle gevallen dezelfde kunnen zijn, kan de oorzaak heel verschillend zijn. Om de problemen structureel op te lossen in geval van virale infecties is een echte oplossing waarschijnlijk pas bereikbaar zodra en vaccins beschikbaar zijn tegen de diverse veroorzakers van de klachten. Antibiotica in geval van virale infecties dragen weinig bij aan de oplossing van de problemen. Virussen zijn niet gevoelig voor antibiotica. De veel gehoorde opmerking : baadt het niet dan schaadt het niet die jarenlang voor antibiotica gold is inmiddels volstrekt achterhaald.

In een volgende deel wil ik ingaan op de facetten die een rol spelen bij het gezond maken en houden van het microbioom in het kader van de preventie van JDZ.

Peter Boskamp

Bron: Duivenvlucht.nl

Maurice Moors

Het bestuur (K.M.) 'DE RASDUIF' stamn.032

Ere secretaris:

René America
Herkerstraat 3
3500 Hasselt Tel. 011/ 274969
Gsm: 0472/ 253800

Voorzitter:

Yvan Kielich
St.Truidensteinweg 123
3700 Tongeren
Gsm: 0475/ 430226
Mail: yvankielich@hotmail.com

Onder voorzitter:

Jan Aerts
Salviastraat 21
3670 Oudsbergen
Tel: 011/ 793841

Secretaris:

Marcel Punie
Pollenusstraat 5
3510 Kermt (Hasselt)
Tel: 011/ 251236
Mail: mpunie@telenet.be
Provinciale afgevaardigde

Raadslid:

Yves Neven
Ekkerputstraat 56
3520 Zonhoven 011/ 821342
Mail: neven.yves@gmail.com

Raadslid:

Rik Leeten
Geraard Mercatorlaan 40
3500 Hasselt
Tel: 011/ 222326
Mail: rik.leeten@skynet.be

Raadslid:

Renaat Crommen
Laakstraat 7
3582 Koersel
Tel. 011/ 421375
Mail: renaatcrommen@gmail.com

Raadslid:

Danny Caelen
De Hutten 25
2600 Genk

Materiaalmeester:

Henri Dreesen
Romeinse Dijk 76
9310 Neerpeld
Tel: 011/ 649535

Materiaalmeester:

Jos Martens
Rubenslaan 8 bus 11
3590 Diepenbeek
Gsm: 0479/704364

Overleden leden:

+ Clement Vanderstraeten
+ Gust Vanzeer

Tweemaandelijks tijdschrift
Van

K.M. DE RASDUIF

=====

Gesticht in 1949

69ste JAARGANG

NR. 3 2019

MEI.- JUNI.

=====

**TWEEMAANDELIJKS
TIJDSCHRIFT**

Secretariaat De Rasduif:
Pollenusstraat 5
3510 Kermt
Rek. BE74 979-4280515-07

Redactie:

Frans Bergmans Bergbeemdenstraat 7 3530 Houthalen
Tel.: 011-728274 E-mail: fr.bergmans@telenet.be

Teksten voor het volgende nummer inzenden vóór 10 OKT.